

Iso-Äiniö, Joenniemi, Myllykselä ja Vähimaa -kylälehti

LIISA-MARJATTA PIETINEN



Äinämöinen

2 / 2024 elokuu

2	PÄÄKIRJOITUS:	10	VIERAILULLA
	<i>Otto Virtanen ja Nana Lintermo</i>	10	<i>Pönttöjen huoltoa ja kukkaretki</i>
3	KYLILLÄ TAPAHTUU	12	HENKILÖKUVAUKSIA
3	<i>Kyläkokous, tulevaisuusilta, vaalit, kirjasto, kinkarit ja liikennejakaja</i>	12	<i>Heidi Viherjuuren kahden kirjan julkkarit</i>
5	<i>Kylämarkkinat</i>	13	<i>Annuli Viherjuuren taidenäyttely</i>
6	<i>Tupalan talomuseon avoimet ovet</i>	14	<i>Noel Lintermo, nuori kyläläinen</i>
7	<i>Kenttä, pururata ja kevytväylän kaide</i>	15	<i>Raimo Salmelan muistokirjoitus</i>
8	<i>Kuivurimäen konepäivät</i>	16	ÄINÄMÖINEN ja KYLÄYHDISTYS
9	<i>Perttulan avoimet maatilat</i>		

Terveiset vanhasta kyläkoulusta

Peurat, muurahaiset, mäyrät, kärppä, kurjet, kyykäärmeet, joutsenet, vierailevat kissat, lepakot ulla-kolla, naapurissa ammuvat lehmät sekä pääskysset eivät vielä hetki sitten kuuluneet olennaisesti arkeemme. Asia kuitenkin muuttui nopeasti Helsingin Vuosaaresta Äinää-Vähimaan entiseen kyläkouluun muuttaessamme.

Kuten arvata saattaa, moni muukin asia on muuttunut muuton myötä, joista osa on tullut itsellekin yllätyksenä. Päädyimme kyläyhdistyksen jäseniksi sattuman kautta, luettuamme Äinämöisen ystävä-lisen, uusille asukkaille suunnatun kehotuksen tulla paikalle kyläyhdistyksen kokoukseen. Kokouk-sesta poistuessamme, itsellemmekin yllätyksenä olimme kyläyhdistyksen uudet puheenjohtaja sekä varapuheenjohtaja. Tämä, kuten monet muutkin muuton mukanaan tuomat yllätykset, ovat kuitenkin olleet mitä positiivisimpia. Kyläyhdistyksen kautta olemme päässeet nopeasti mukaan kylän tapahtu-miin sekä tutustuneet kyläläisiin ja muutamaan vanhaan tuttuun ajoilta, kun Otto asui Vääkysssä.

Etsimme useamman vuoden ajan kotia maalta luonnon, tilan sekä rauhan toivossa. Kävimme katso-massa potentiaalisia taloja melko laajalla alueella, ja osittain olikin sattumaa, että sellainen löytyi juurikin Asikkalasta. Näin jälkikäteen ajateltuna olisi ollut virhe muuttaa mihinkään muualle, sillä olemme kumpikin Päijät-Hämeestä lähtöisin, ja kaikki sukulaisemme asuvat lähistöllä.

Iso kyläkoulu ei varsinaisesti ollut ikinä kiikarissa, mutta tässä tuntui moni asia olevan kohdallaan. Olimmehan etsineet vanhaa taloa, jota voisi kunnostaa perinteitä kunnioittaen. Alkuun tämä osoittau-tui haastavaksi, sillä meillä ei ollut talon historiasta juuri mitään tietoa tai papereita. Kyläyhdistyksen kautta pääsimme kuitenkin oikeille jäljille ja kunnanvirastosta saimme kasan koulun vanhoja raken-nuspiirustuksia ja suunnitelmia, jotka ovat osoittautuneet sekä erittäin mielenkiintoisiksi, että tarpeel-lisiksi. On alkuperäistä pohjapiirustusta, puutarhasuunnitelmaa, tarkkoja piirustuksia pienistäkin yk-sityiskohdista kuten kynnyksistä, listoista, naulakoista, puulaatikoista ja niin edelleen.

Nyt entisestä koulusta on tullut meille koti, ja asumme täällä kolmen lapsemme sekä kissamme ja kilpikonnamme kanssa. Tekemistä vielä riittää, mutta meillä ei ole kiire. Löysimme Tuija Idänpirtin kirjoituksen Äinään koulun viimeisestä juhlasta vuodelta 2009. Kirjoituksesta, sekä keskusteluis-tamme kyläläisten kanssa on käynyt selväksi, että koulu on monelle rakas paikka. Pyrimme kunnioit-tamaan tätä ja puhaltamaan taloon uuden hengen, kuten Tuijan tekstissä toivottiin.

Kiitos vielä kyläläisille, että olette ottaneet meidät lämpimästi vastaan ja toivottavasti törmäämme tulevaisuudessa!

Otto Virtanen & Nana Lintermo
Kyläyhdistyksen puheenjohtaja & varapuheenjohtaja

(Perhekuva sivulla 14.)

Päiväkahvit ja kyläkokous

KUVA: MATTI PIETINEN. TEKSTI: LIISA-MARJATTA PIETINEN



Pirkko Lohtari, Aila Niemimäki, Liisa-Marjatta Pietinen, Nana Lintermo ja Otto Virtanen.

Niemimäen Juhlatilalla juotiin kuppi kuumaa päiväkahvien merkeissä ennen vuosikokousta. Paikalle saapui 11 aikuista ja 3 lasta. Kyläyhdistyksen johtoryhmään / toimikuntaan valittiin sunnuntaina 17.3. uusiksi jäseniksi Nana Lintermo ja Otto Virtanen. Entisinä jäseninä jatkaa kaksivuotiselle kaudelle Pirkko Lohtari, Aila Niemimäki ja Liisa-Marjatta Pietinen. Yhdistyksen keskuudesta valikoitui uudeksi puheenjohtajaksi Otto ja varapuheenjohtajan vakanssille Nana. Äinölän isäntänä toimii Matti Pietinen, Luontokeskuksessa isännöi Sakari Kinnunen. Facebookin välityksellä kylän sekä Asikkalan asioista tiedottaa Minna Pettinen ja web-sivut hoitaa Tuula Aaltonen.

Suuret kiitokset mukana olostu Tuula Aaltoselle monien vuosien tehokkaana ja idearikkaana jäsenenä. Onneksi Tuula lupautui tapahtumiin entiseen malliin talkoilemaan. Kiitos myös Juha Vasolle kuluneista vuosista.

Länsi-Asikkalan tulevaisuusilta

Länsi-Asikkalan tulevaisuusiltaan keskiviikkona 20.3. osallistui yli 40 aikuista ja noin 10 lasta. Äinään seutua edustettiin seitsemän aikuisen ja muutaman lapsen kokoonpanolla. 4H järjesti lapsille illan ajaksi toimintaa.

Ryhmätöitä tehtiin viiden aiheen teemoilla Päijät-Hämeen kylät, Tiina Västilän johdolla. Aiheina oli viestintä, markkinointi, koulu, luonto, harrastukset, vapaa-aika ja yhteistoiminta ym. Myöhempana ajankohtana ryhmätöiden ideat jäseneltiin eri kylistä kootun pienen työryhmän voimin.

**EU-vaalien ennakkoäänestyksessä
lauantaina 11.5.2024 klo 13–16
Niemiällä kävi 38 henkilöä.**

Pellilän kirjasto

Syksyn 2024 aukioloajat

**to 5.9. klo 16-18
to 19.9. klo 16-18**

**to 3.10. klo 16-18
to 17.10. klo 16-18
to 31.10. klo 16-18**

**to 14.11. klo 16-18
to 28.11. klo 16-18**

to 12.12. klo 16-18

Kinkerit Nurmisella

KUVA: MATTI PIETINEN. TEKSTI: LIISA-MARJATTA PIETINEN



Muutaman vuoden tauon jälkeen Äinään seudun kinkereitä vietettiin sunnuntaina 5.5. Pirjo ja Risto Nurmisen kutsumana. Kirkkoherra Jari Laulainen puhui ehtoollisesta ja Marjut Ristkari säesti aiheeseen sopivia virsiä. Keskustelua virisi vielä kahvitteluhetkessä. Keväisenä päivänä tilaisuuteen saapui 20 henkilöä.

Uusia liikennejakajia



Useiden 24-tien risteysten liikennejakajien reunoja korotettiin ja mullan tilalle tuotiin soraa. Päällimpänä kerroksena on betoni, johon tehtiin laattakuviointi. Kuva: Liisa-Marjatta Pietinen

Kylämarkkinat

KUVAT: MATTI PIETINEN. TEKSTI: LIISA-MARJATTA PIETINEN



Markkinoilla vieraili Mestaripelimanni Veli-Matti Järvenpää & Sawottaboys Vesa Sahlgren ja Jouko Vilkmán, jotka toivat viihtyvyyttä soittojaksoilla salin näyttämön lavalla. Sateisena markkinapäivänä myyjiä tuli vähemmän, joista muutama perui vielä viime metreillä. Sisätilat antoivat suojaa ja tunnelma lisääntyi. Kyläyhdistyksen järjestämään sunnuntaihin 9.6. riitti silti vierailijoita tasaiseen tahtiin koko ajalle.



Sateellakin tulee nälkä.



Koiraparkki

Avoimet ovet Tupalan talomuseolla

KUVAT: MATTI PIETINEN. TEKSTI: LIISA-MARJATTA PIETINEN

Päheet museot -teemalla oli lukuisia museoita ja näyttelyitä avoinna Päijät-Hämeessä 29.6.–7.7.2024 välisenä aikana. Myllykselässä Hemmo Honkalan Tupalan talomuseo osallistui tapahtumaan avoimilla ovilla kahtena ensimmäisenä päivänä. Museoon tutustui monen ikäisiä kävijöitä.

*Tupalan talomuseo edustaa alkuperäistä hämäläistä tilakulttuuria. Tupala on sukutila vuodesta 1539. Talomuseon 1800-luvun alkupuolen rakennukset muodostavat tiiviin umpipihan. Talomuseolla on luonnonsuojelukohde, jossa kierrettävissä 2 km mittainen vanhametsäpolku. Auki muina aikoina sopimuksen mukaan: **Hemmo Honkala 040 5011610, Myllykseläntie 224, 17450 Iso-Äiniö***



Nuoret hollolalaiset haitaristit, oikealla Vilho Varantola (14) Herralasta ja Onni Elomaa (13) Kalliolasta, viihdyttivät soitoillaan museovieraita mallassaunan ovensuussa lauantaina. Onni voitti vuonna 2023 Ikaalissa 12-vuotiaiden sarjassa 5-rivisellä, SM-haitaristi kilpailun mestaruuden. Soittoharrastus alkoi jo esikoululaisena.



Kylällä liikkui 40 pappamopoa, jotka poikkesivat ohiajaessa museon pihalle pientä taukoa pitämään.



Vähimaan kylätiellä on hassunhauska varoitusmerkki.

Kenttä

KUVAT JA TEKSTI: LIISA-MARJATTA PIETINEN



Jalka- ja pesäpallokenttä on säilynyt avoimena. Kuvan vasemmassa yläkulmassa näkyy jääkiekkokaukalon pusikoitunut paikka. Oikean yläkulman pusikon sisällä on lenttopallokentän kokoinen avoin alue.

Pururata



Valaistu ja vaihtelevassa maastossa kulkeva pururata on tehty talkoilla 1980–90-lukujen taitteessa. Ojan yli johtanut silta on lahonnut jo käyttökelvottomaksi.



Lentopallokenttä pusikon sisällä. Verkko on jo hiukan sammaloitunut.



Kuularinki ja toisaalta erottui myös pituushyppy paikan juoksu-ura.

Kävelytien kaide



Iso-Äiniöllä 24-tien vierellä, sillan jälkeen kevyentien väylällä oleva kaide on siirtynyt rotkon vieressä alemmaksi maanvaluman takia.

Kuivurimäen konepäivät



Lauantaina ja sunnuntaina 13.–14.7. Konepäivät olivat ensimmäinen tapahtuma, jossa sai ostaa ja tuoda myytäväksi vanhoja koneita. Kävijöitä vieraili satoja. Ensimmäisenä päivänä oli hellettä ja toisena sadekuuroja. Arto Jussilan isännöimän tapahtuman paikkana oli Bladin mäen hallipiha. Kuva: Matti Pietinen



Ristiinalainen Matti Partio teki riukuaitaa museoaitalle johtavan tien varteen ja jämsäläinen Tuomas Pitkäniemi valmisti tapahtumassa seipäitä. Kuva: Liisa-Marjatta Pietinen



Porin Ulvilasta saapunut Pekka Ruuli esitteli B.V. (Bröders Vilen) maamoottoria, joka on valmistettu Turussa Vilenin veljesten Konepajalla noin 1930-luvulla. Moottoreita on olemassa parikymmentä eri merkkiä. Ruuli osallistui tapahtuman järjestelyihin Arto Jussilan kanssa. Kuva: Matti Pietinen

Asikkalan juustola -Perttulan tila / Avoimet maatilat -tapahtuma

KUVAT JA TEKSTI: LIISA-MARJATTA PIETINEN



Juustopuoli ja museo sijaitsi vanhaa henkivässä aitassa.

Perttulan tila osallistui Avoimet maatilat -päivään lauantaina 13.7. jo kolmatta kertaa. Tapahtuma järjestettiin MTK Hämeen ja MTK Kanta-Hämeen alueella tilojen markkinoinnin ja esittelyn edistämiseksi.



Emma Murto ulkoilutti vasikkaa.

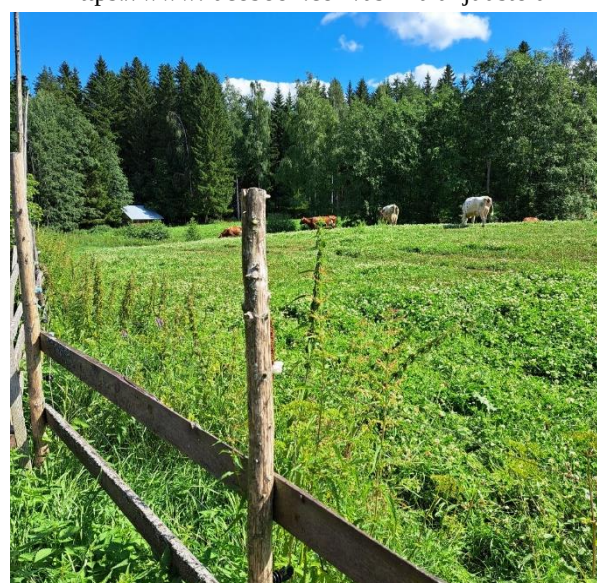
Pussitettu hanallinen maito säilyy kaksi viikkoa jääkaapissa, grilli juuston ja jugurtin säilyvyys on neljä viikkoa. Tilapuodin lisäksi tuotteita myy Asikkalassa K-Supermarket ja S-Market sekä kesäaikana tuotteita löytyy Viipurilaiselta, Pihamaalta ja Keinuhongasta. Lahden ja muiden kuntien myyntipaikat:

<https://asikkalanjuustola.com/>

<https://www.facebook.com/asikkalanjuustola>



Naulalaskurin mukaan kävijöitä oli 280 henkeä.



LÄHIRUOKAPÄIVÄ, Vähimaantie 119
lauantaina 7.9.2024 klo 11–15

Linnunpönttöjen huoltoa Iso-Äiniön luontokeskuksessa

TEKSTI JA KUVAT: ASIKKALAN LUONNONYSTÄVÄT RY / PUHEENJOHTAJA MARI MERILÄINEN



Joukko retkeläisiä linnunpönttöjä kainalossaan tarpoi lauantaina 6.4. lumista polkua pitkin Iso-Äiniön luontokeskukselle. Retki oli Asikkalan luonnonystävien ja Äinään seudun kyläyhdistyksen yhteinen linnunpönttöjen ripustus- ja huoltoretki. Lunta oli paljon, mutta se ei retkeläisiä karkottanut. Asikkalan luonnonystävät toivat linnunpöntöt talkoisiin. Osa pöntöistä oli isoja ns. kottaraisen pönttöjä ja osa oli pikkulinnun pönttöjä, joiden suuaukon koko vaihteli 28–32 mm välillä. Eivät linnut tietenkään kuljeta mukanaan mittanauhaa, mutta turhan isosta aukosta pääsevät pedot sisään ja pöntön suuaukko määrittää, mikä laji pönttöön jää asumaan. Esimerkiksi 28 mm lentoaukko

jättää suuremmat linnut ulkopuolelle, mutta siitä mahtuvat mm. sini- ja kuusitiaiset.

Retkiseurueemme hajaantui kahteen osaan. Osa jäi laittamaan pellon reunaan kottaraisten pönttöjä. Peltojen keskellä olevat lehtipuusarekkeet ovat hyviä paikkoja kottaraisen pöntöille. Osa joukoista jatkoi puolestaan matkaa Äiniönjoen varteen huoltamaan vanhoja pönttöjä ja laittamaan uusia rikkoutuneiden tilalle. Asetimme rungon ja ripustuslangan väliin puukapuloita, jotta puun kasvaessa pöntön kiinnitysruu ei kiristy poikki. Kaikissa avaamissamme pöntöissä oli pesitty moneen kertaan. Luontokeskuksen pöntöissä on pesinyt ainakin

kirjosieppo, sinitiaainen, talitiaainen ja telkkä. Lisäksi luontokeskuksen puut ja rehevät kasvustot tarjoavat pesäpaikkoja mm. pajulinulle, viitakerttuselle, punarinnalle ja rantasipi pesii maassa joen varressa.

Kun linnunpöntöt oli ripustettu ja vanhat pöntöt huollettu, matka jatkui luontokeskuksen laavulle, johon Matti Pietinen oli virittänyt tulet nuotioon. Laavulla Pietinen kertoi Äinään seudun toiminnasta ja luonnosta. Äiniönjoki saa alkunsa Äinäjärvestä ja laskee Päijänteen Vähä-Äiniönlahteen. Mutkaisella joella on pituutta lähes 18 km. Erityisen kiinnostavaa oli kuulla, että kiemurtelevassa Äiniönjoessa kutee purotaimen eli tammukka. Puiden ja pensaiden varjostamat sekä virtaavan veden synnyttämät onkalot ovat purotaimenelle turvallisia ja mieluisia paikkoja.

Retkeläiset kaivoivat eväät repuistaan. Nuotiolla jutut jatkuivat, ja pellolta kuului joutsenten ääni, lupaus kevästä lumisena päivänä.

Kukkaretki

Joka kesäistä Luonnonkukkien teemapäivää vietettiin sunnuntaina 16.6. Vuoden teemalajina on raita (*Salix caprea*). Tänä vuonna tehtiin retki Iso-Äiniön luontokeskukseen yhdessä Asikkalan ja Padasjoen Luonnonystävät-yhdistysten kanssa. Oppaina toimivat Tuija Puranen sekä Eija Ojaranta.



Heidi Viherjuuren kahden kirjan julkarit

Lainattu teksti: heidiviherjuuri.com



Heidi Viherjuuren julkareilla lauantaina 27. huhtikuuta Asikkalan kirjastolla juhlittiin kahta kirjaa; Hilja-sarjan kahdeksas kirja, Hilja ja remonttikesä ja Terveisiä mummon mökiltä. Heidillä kirjoja syntyy tuotteliaasti limittäin monilta kirjallisuuden osa-alueilta. Uusi aikuisten romaani on tekeillä ja kirja on saanut kustannussopimuksen sekä Sysmän kirjapäivät myönsivät kirjakyläpalkinnon 2024. Kuva: Florian Jung. Kuvateksti: Liisa-Marjatta Pietinen

Heidi Viherjuuri on Kölnissä asuva kirjailija ja suomen kielen opettaja. Viherjuuri on opiskellut suomen kieltä, yleistä kirjallisuutta ja yleistä historiaa Turun yliopistossa sekä kirjoittamista Jyväskylän avoimessa yliopistossa. Hän on kotoisin hämäläisestä pikkukylästä, jonka peltomaisemat, järvet ja metsät ovat heijastuneet myös hänen tuotantonsa.

”Kirjoittaminen on minulle tapa ajatella ja selvittää ilmiöitä, tutkia kielen avulla maailmaa, kurkistella nurkan taakse ja sanoittaa asioita, joita löytyy arjen keskeltä. Sanoilla leikkiminen lähti oman äänen tarpeesta vieraskielisessä maassa, ja ensimmäiset lastenkirjat syntyivät uuteen tutustumisen sekä omien lapsuusmuistojen törmäyttämisestä. Projektit ovat seuranneet ja nivoutuneet toisiinsa luontevasti, kirjoittaminen alkoi viedä ja vaatia enemmän aikaa ja muuttui lopulta täysipäiväiseksi. Ideat syntyvät omassa elämässä vastaan tulleesta tai koetusta sekä menneisyyden tutkimisesta ja luetusta ja puhkeavat kukkaan kotona, työhuoneen tai kahvilan pöytien ääressä seuranaan teetä, villasukat, synonyymisanakirja ja salmiakkia.”

Annuli Viherjuuren taidenäyttely Vääksyssä

Lainattu teksti: annuliviherjuuri.com



Annulin kuvataidenäyttely avattiin 8. maaliskuuta Vääksyssä Päijännetalolla. Näyttely palvelee paikallisia ja kesävieraita aina elokuun 23 päivään asti. Annuli Viherjuuri vietti lapsuutensa ja nuoruutensa Iso-Äiniöllä. Kuva: nettisivut

Olen kuvataiteilija Annuli Viherjuuri. Inspiroidun rauhallisista hetkistä ja pehmeistä arvoista. Päätekniikkani on öljy kankaalle, mutta teen välillä maalauksia myös muillakin materiaaleilla. Viime vuosina olen uudistanut taiteellista kädenjälkeäni ja keskittynyt abstraktiin ilmaisuun.

Minua kiehtoo se, kuinka jokainen maalaus on oma mietiskelytaipaleensa, kun intuitio ja prosessi vievät abstrakteja teoksia kerros kerrokselta kohti ennalta-arvaamatonta lopputulosta, ja se matka jättää tilaa yllätyksille sekä monille tulkinnoille. Mietiskelyn teemana ovat nykypäivän hyveet ja arvot, sekä positiivisuus elämän voimavarana.

Leikittelen täyteläisillä ja ohuilla maalikerroksilla, sekä kiiltävällä läpikuultavuudella ja mehiläisvahahan samettisuudella. Tavoitteenani on vivahteikas maalausjälki, sekä luoda kaksiulotteisilla muodoilla ja väriharmonioilla orgaaninen kokonaisuus.

Annuli Viherjuuri (s. 1984) on osallistunut yhteisnäyttelyihin kotimaassa ja ulkomailla sekä pitänyt useita yksityisnäyttelyitä vuodesta 2006 lähtien (mm. yksityisnäyttelyt 2015 galleria G12, Helsinki ja 2016 K. H. Renlundin museo, Kokkola). Hän valmistui kuvataiteilijaksi Satakunnan Ammattikorkeakoulusta kuvataide Kankaanpäästä vuonna 2008. Hän oli Taidekeskus Salmelan kesän 2010 Nuori taiteilija. Viherjuuren teoksia on julkisissa kokoelmissa mm. HUSissa ja Oulun Taidemuseossa. Hänen työskentelyään on ajoittain tukenut Suomen Kulttuurirahaston Keski-Pohjanmaan rahasto. Viherjuuri asuu ja työskentelee Kokkolassa. Tällä hetkellä hän suorittaa tutkintoa julkisen taiteen asiantuntija, kuvataiteilija YAMK, LAB ammattikorkeakoulussa.

Noel Lintermo, nuori kyläläinen



Otto Virtasen ja Nana Lintermon perhe asuu entisellä Äinä-Vähimaan koululla. Kuvassa: Noel Lintermo, Otto Virtanen, Nana Lintermo, Seela Lintermo ja Leon Lintermo. Kuva: Otto Virtanen

Kun aluksi muutimme Iso-Äiniöön, olin innoissani, mutta myös vähän skeptinen. Saisimme ison pihan, talon ja omat huoneet, mutta silti kaikki olisi kaukana. Kaverit jäisivät Helsinkiin, eikä voisi vain lähteä kymmeneltä illalla yökkäreissä kävelemään 50 metriä, lähimpään Alepaan. Silti täällä on ollut todella kivaa, varsinkin kun on oma piha, jossa voi tehdä melkein mitä tahansa. Ei ollut Helsingissä pihalla omaa uima-allasta, puutarhaa ja skeittiramppia. Hankimme siis pihallemme oman skeittirampin, silti jossain Asikkalassa voisi olla ihan kunnon skeittiparkkikin!

Myös uusi talomme on ollut todella kiva, vaikka siellä onkin paljon tekemistä ja remppaamista. On paljon tilaa, ja omat huoneet. Täällä Iso-Äiniössä on myös ollut paljon enemmän “kontaktia” eläinten kanssa, ainakin pihallamme on käyty nyt sotaa muurahaisia vastaan kesän ajan, kun ne ovat aina muuttaneet uusiin pesiin. Pihallemme on myös aina välillä kuljeskellut Karvis-kissa illalla hakemaan silitystä. Sekä vähän aikaa sitten hautasimme kuolleen mäyrän, joka löytyi postilaatikoltamme.

Kaikki täällä on erilaista, mutta moni asia hyvällä tavalla, esimerkiksi tähdet näkyvät paljon paremmin ja kirkkaammin kuin Helsingissä. Metsää on paljon enemmän, ja uimarannatkin ovat todella kivoja. Lahtikin on paljon lähempänä, joten monia sukulaisia näkee enemmän. Täällä maalla on todella rauhallista ja rentoa, vähän kuin olisi mökillä mutta kotonansa. Välillä täällä on ollut vähän tylsää, mutta olen onneksi saanut jo uusia kavereita täältäpäin! Onhan täällä nyt erilaista, kun olen asunut edelliset 13 vuotta Helsingissä, mutta kiva saada sieltäkin vähän vaihtelua.

Noel Lintermo, 13 v.

Raimo Salmela 1935–2024

Toimitusjohtaja Raimo Juhani Salmela kuoli 14.2.2024 Nas-tolassa. Hän oli syntynyt 16.6.1935 Asikkalassa. Lapsuus viisilapsisessa perheessä oli taloudellisilta puitteiltaan niukkaa, mutta ympäröivä maaseutuyhteisö tarjosi kuitenkin suuren määrän virikkeitä ja toimintaa. Paikallinen luonto tuli hyvin rakkaaksi.

Hämeen ratsujääkäripataljoonassa suoritetun asevelvollisuuden jälkeen Salmela sai töitä Sokeva Oy:stä toimitus- ja varastoapulaisena. Hyvän organisointi- ja yhteistyökykynsä ansiosta hänet pestattiin pian Helsingin Sokeat ry:n (nyk. Helsingin näkövammaiset) toiminnanjohtajaksi. Helsinkiin muutettuaan hän solmi avioliiton Tuulikki Järvisen kanssa, ja perheeseen syntyi kolme lasta. Työn ohella hän opiskeli kauppateknikoksi.

1970-luvun alussa Salmela toimi Sokevalla myyntipäällikkönä ja eteni pian sen jälkeen toimitusjohtajaksi. Hänen kaudellaan yritys laajeni voimakkaasti, ja yhteistyökumppaneita etsittiin Indonesiaan asti suuntaavilla matkoilla. Erityisenä vahvuutena Sarmelalla oli ymmärrys näkövammaisten käsityöstä ja sen mahdollisuuksista liiketoiminnassa. Johtajana hän oli hyvin pidetty, sillä hän oli aidosti kiinnostunut henkilökuntansa hyvinvoinnista. Jäätyään eläkkeelle hän toimi vielä jonkin aikaa Sokeva Oy:n hallituksessa – näkövammaisten asiat olivat aina hänen sydäntään lähellä. Sarmelalle myönnettiin Suomen Valkoisen Ruusun ansioristi vuonna 1999.

Eläkkeellä Raimo palasi kauniille synnyinseudulleen, missä elämän täytti paikallishistoria, pelimannimusiikki, kirjat, luonnossa liikkuminen, urheilutieto ja erilaiset nikkarointi- ja rakennushankkeet. Raimon pajassa syntyi puutöitä, joita oli kaupan erilaisissa tapahtumissa. Hän soitti mandoliinia muun muassa Hassakoivun Pelimannit -yhtyeessä. Kädentaidoillaan, avuliaalla asenteella, laajalla tietovarastollaan ja huumorin siivittämällä tarinoilla hän teki lämpimän ja lähtemättömän vaikutuksen myös kolmeen lapsenlapsensa. Hän tunsu lähimetsät kuin omat taskunsa ja vei läheisiään laavuretkille, mustikka-apajille ja karpalosoiden sykehdyttäviin maisemiin, mistä jälkipolvi on hänelle ikuisesti kiitollinen. Tiivis ja sydämellinen yhteys sisaruksiin säilyi läpi elämän.

Isältään saamaa ohjetta ”Eläkää pojat reippaasti!” Salmela ei unohtanut, mistä kertoi kiinnostus uusiin asioihin ja aktiivinen ote elämään. Hän oli mukana useissa yhdistyksissä ja toimi muun muassa Äinään seudun kyläyhdistyksen puheenjohtajana. Seudulle perustettiin hänen aikanaan luontokeskus, ja lähistölle rakennettiin ikoniset pysäkipirtit, jotka näkyvät YL:n musiikkivideon kulisissa.

Viimeiset vuotensa Raimo Salmela vietti Palvelukeskus Linnunlaulussa. Hän kaipasi kuitenkin takaisin rakkaisiin maisemiin, avaran taivaan alle. Metsän poika, kun oli, sankar’ jylhän kuusiston.



Jarmo Salmela / Raimo Sarmelan poika
Julkaistu: Etelä-Suomen Sanomat 21.4.2024

Kuvia, tekstit ja taitto:

Liisa-Marjatta Pietinen

Kuvia, tekstit ja ideoita: Matti Pietinen

**Lisäaineisto 15.11.
mennessä toimitukseen.**

**Kiitos aineistoa antaneille, mainostajille
ja lehden jakajille!**

Painos: 260 kpl

Painotyö:

Lahden Väriasemointi Oy

Kyläkirjoja ostetaan takaisin

VAIN

- JOS kirjahyllyssäsi ei ole tilaa.
- JOS olet luopumassa kirjastasi.

Muutama kyselijä on jonossa.

L-M Pietinen 050 35 62 464

**- Äinölän varaukset ja irtaimiston
lainaukset oman kylän alueella.**

**- Mainoksia myydään vuoden 2024
lehtiin.**

Matti Pietinen 050 30 35 806

Otto Virtanen 040 51 95 752

virtanen.otto@gmail.com

puheenjohtaja

Nana Lintermo 050 56 37 943

nana.lintermo@gmail.com

varapuheenjohtaja

Liisa-Marjatta Pietinen 050 3562 464

pietinen.liisa@gmail.com

sihteeri / Äinämöinen

Pirkko Lohtari 044 3063 667

lohtaripirkko@gmail.com

rahastonhoitaja

Aila Niemimäki 040 4172 235

ailajapaavo@outlook.fi

kahvitus

MUUT HENKILÖT:

Matti Pietinen 050 3035 806

m.pietinen@gmail.com

Äinölän isäntä

Sakari Kinnunen 050 5679 897

Luontokeskuksen isäntä

Tuula Aaltonen 040 9002 953

tuula.oma@gmail.com

web-sivut

Minna Pettinen 050 35090099

minna.pettinen@elisanet.fi

Facebook

*Äinämöinen-lehti ilmestyy alueen postilaatikoihin
huhti-, elo- ja joulukuussa. Aiemmin ilmestyneet
lehdet ovat luettavissa*

<https://www.ainaanseutu.net/verkko-ainamoinen>

<https://www.facebook.com/ainaanseutu>